

Uniwersytet Medyczny
we Wrocławiu
RPW/9008/2024 P
Data: 2024-05-22

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
BIURO RADY DYSZYPLINY
NAUKI MEDYCZNE
wpł. dnia 23-05-2024
L. dz. RN-BM/ 850

UCZELNIA MEDYCZNA
im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie

Pałac Lubomirskich
00-136 Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 10 tel. sekr. (+48) 22 703 43 86

REKTOR: *prof. dr hab. n.med. Krzysztof J. Filipiak, FESC*

prof. dr hab. n. med. dr h.c. Krzysztof J. Filipiak, FESC
Instytut Nauk Klinicznych UM MSC
Warszawa

27.05.2024.

*NIE PRZYJMĘ
RECENZJI*

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSZYPLINY NAUKI MEDYCZNE
Przewodniczący
Agnieszka Hałoń
prof. dr hab. Agnieszka Hałoń

Pierwotna recenzja z dnia:
Warszawa, 29 marca 2024 roku

Aktualna, poprawiona recenzja z dnia:
Warszawa, 24 kwietnia 2024 roku

Druga wersja poprawiona, po ponownym
nieprzyjęciu recenzji przez porf. Agnieszkę
Hałoń z UW we Wrocławiu
Warszawa, 15 maja 2024 roku

POPRAWIONA wg uwag Zlecającego

**Recenzja osiągnięć dra n. med. Willego Marka Hauzera w
związku z postępowaniem w sprawie nadania Mu
stopnia dra hab. n. medycznych i n. o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne**

Przedstawioną poniżej ocenę przeprowadzono na podstawie dostarczonych recenzentowi następujących materiałów: (1) autoreferatu z załącznikami, (2) wykazu opublikowanych przez Habilitanta prac naukowych wraz z analizą bibliometryczną, (3) kopii publikacji stanowiących wskazane przez Habilitanta osiągnięcia naukowe, (4) własnej wiedzy eksperckiej w zakresie tematyki badawczej ujętej w zestawieniu dorobku i osiągnięciach Habilitanta.

30.08.2024.

Pomimo wielokrotnych prośb o zmianę podstawy prawnej skorygowanego dokumentu dla dobra Habilitanta nie uzyskano przyjąć recenzji w tej formie

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSZYPLINY NAUKI MEDYCZNE
Przewodniczący
Agnieszka Hałoń
prof. dr hab. Agnieszka Hałoń

Ocena formalna

Otrzymane przeze mnie materiały zostały przygotowane prawidłowo i według mojej oceny spełniają wymogi formalne określone w Ustawie z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455, z późn. zm. – akty te uchylono w dniu 01.10.2018, zastępującą je nowymi aktami prawnymi – stąd też, opieram swoją opinię na art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2019 roku (Dz. U. z 2020 poz. 85 z późn. zmianami). Zostałem prawidłowo poinformowany o powołaniu w skład komisji habilitacyjnej jako recenzent (informacja wraz z kopią materiałów przekazana pocztą dotarła do adresata **15.02.2024 roku**, przyjąłem do wiadomości, że recenzję powinienem wykonać do 15.04.2024 roku zgodnie z listem przewodnim).

Podkreślam, że dokumentacja habilitacyjna przygotowana jest wyjątkowo starannie: merytorycznie i edytorsko, co znacznie ułatwia dokonanie recenzji.

UWAGA do poprawianej recenzji: w piśmie RN-BM/656/2024 z dnia 18.04.2024 Przewodnicząca Rady Dyscypliny Nauki Medyczne prof. dr hab. Agnieszka Hałoń poinformowała o nieprzyjęciu recenzji z uwagi na niepowołanie się na podstawę prawną – Ustawę z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r, poz. 742).

Uprzejmie informuję, że recenzja została przygotowana właśnie na tej podstawie prawnej, w oparciu o sformułowane w niej wymogi ustawowe. Sformułowanie powyżej „(Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455, z późn. zm.), a także art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2019 roku (Dz. U. z 2020 poz. 85 z późn. zmianami)” należy czytać zgodnie z ogólnymi zasadami prawa „z późniejszymi zmianami”, a oznacza to również: nowelizację aktów prawnych / nową Ustawę, ale na wszelki wypadek wyjaśniam to prawne sformułowanie i dokonałem poprawionego wpisu powyżej.

W wersji drugiej, poprawionej recenzji, ponownie wskazuję zatem dla wiadomości Pani Przewodniczącej RNM UM w Warszawie podstawę prawną - Aktualna podstawa ustawowa wskazana jest w preambule recenzji – Ustawa z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym I nauce (Dz.U.2023.742 t.j.)

Ocena merytoryczna

Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe, dr Willy Marek Hauzer wskazał cykl sześciu publikacji naukowych o wspólnym tytule: „**Badania nad etiopatogenezą, wykrywaniem i leczeniem tętniaka aorty brzusznej**”. We wszystkich sześciu publikacjach (5 prac oryginalnych i jedna praca pogładowa) Habilitant jest pierwszym autorem, a prace ukazały się w okresie 2014-22. Sumaryczny IF tych publikacji to **15.303**, a punktacja **MEiN 460 pkt.**, opublikowano je w 5 różnych czasopismach, w tym dwukrotnie w piśmie o IF>4,0. Z punktu widzenia bibliometrycznego osiągnięcie habilitacyjne nie budzi zatem zastrzeżeń.

Po uważnej lekturze tych publikacji szczególnie doceniam, że:

- Badania Habilitanta dokonywane były zarówno w modelu eksperymentalnym (zwierzęta), jak i na materiale ludzkim
- W pracy dotyczącej opracowania modelu doświadczalnego tętniaka aorty brzusznej uzyskano model, który charakteryzował się powtarzalnością, spełniał kryteria definicji zmiany tętniakowatej i mógł by być wykorzystywany do dalszych badań in vitro i in vivo nad tętniakami aorty brzusznej (w mojej ocenie – najważniejsze osiągnięcie Habilitanta); to oryginalne doniesienie o opracowaniu modelu doświadczalnego tętniaka aorty brzusznej u świni, a więc modelu łatwo dostępnego dla innych zespołów badawczych
- Przeprowadzono również badania nad miejscem styku aortaproteza z zastosowaniem wszczepialnych elektrod w celu zapisu aktywności mioelektrycznej mięśniówki aorty w miejscu implantacji protezy, łącznie z pobieraniem badań histopatologicznych
- Badano nowe biomarkery w wykrywaniu tętniaków aorty brzusznej, w tym pogłębiono naszą obecną wiedzę o potencjalnej roli kalprotektyny; kalprotektynę badano z kolei u pacjentów z potwierdzonym w angioCT lub/i USG tętniakiem aorty brzusznej
- Udowodniono, że wyższe stężenia kalprotektyny oraz RAGE/AGE cechują chorych przed operacją tętniaka aorty brzusznej i oba te czynniki istotnie obniżają się po operacji; szczególnie czuła i swoista u operowanych pacjentów okazała się w tym modelu badawczym kalprotektyna
- Wyniki badań Habilitanta mogą przełożyć się na większą popularyzację kalprotektyny – kandydata na biomarker tętniaka aorty brzusznej, którego dotychczas brakowało w zestawie badań laboratoryjnych dla tej grupy pacjentów (to drugie najważniejsze, w

moim odczuciu, po opracowaniu świńskiego modelu tętniaka aorty brzusznej, osiągnięcie habilitacyjne Kandydata).

- Przeprowadzono badania nad krążącymi produktami końcowymi zaawansowanej glikacji (AGE) i rozpuszczalnymi receptorami zaawansowanych produktów końcowych glikacji (sRAGE); proste i łatwe do opisanie, powszechnie znane związki patofizjologiczne AGE/RAGE z aktywnością metaloproteinaz doskonale tłumaczą model powstawania tętniaków aorty brzusznej.
- Podsumowano 5 prac oryginalnych, wcześniejsze dokonania Habilitanta, w osobnej pracy poglądowej włączonej do cyklu, która w syntetyczny sposób łączy podejście biomechaniczne, koagulacyjne, biomarkerowe, epidemiologiczne i infekcyjne we wspólną wizję współczesnej wiedzy o etiopatogenezie tętniaków aorty brzusznej; świadczy to nie tylko o bardzo logicznej, spójnej koncepcji cyklu habilitacyjnego, ale również jest dowodem nie tak częstej dojrzałości badawczej i konsekwencji w próbie rozwiązania problemu naukowo-badawczego

W bardzo dobrze dobranym cyklu badań, Habilitant przeprowadził zatem szereg ciekawych badań eksperymentalnych i klinicznych, łącząc wysokiej klasy umiejętności zabiegowe z nowoczesnym warsztatem metodologicznym.

Podsumowując, szerokie badania, waga podjętej tematyki (w piśmiennictwie wyraźnie więcej wiemy o mechanizmach pęknięcia blaszek i ścian naczyń wieńcowych czy szyjnych, a dotychczasowa aktywność badań podstawowych chirurgii naczyniowej ustępowała zawsze analogicznym badaniom kardiologii czy neurologii eksperymentalnej), sposób ich przedstawienia i wyciągnięte wnioski sprawiają, że **nie mam wątpliwości, że prace przedstawione w cyklu habilitacyjnym – osiągnięcie naukowe - spełnia wymogi ustawowe, jest oryginalne, nowoczesne i może w przyszłości przełożyć się na praktyczne implikacje.**

Ocena aktywności naukowej

Analiza bibliometryczna

Według analizy bibliometrycznej z dnia 06.02.2023 (uwaga: ponad roczny, niezrozumiały dla poniżej podpisanego recenzenta, czas procedowania tej habilitacji!) dorobek naukowy dra med. Willego Marka Hauzera opisany został następująco: **łączny IF** wyliczono na **26,81**, a **łączna punktacja MNiSzW** wynosi **943 pkt**. Zwraca uwagę bardzo istotny wzrost działalności naukowej po

doktoracie obronionym w 2009 roku: 52 pkt przed doktoratem i 891 pkt po doktoracie oraz analogicznie 0,094 pkt. IF przed doktoratem i 26,716 pkt. IF po nim. Oznacza to, że spełniono również ustawowy warunek istotnego poszerzenia dorobku po uzyskaniu poprzedniego stopnia naukowego. Podniosła się również jakość publikowanych prac, skoro tak drastycznej różnicy bibliometrycznej prac przed doktoratem / po doktoracie, nie towarzyszy istotna zmiana ich liczby, a nawet jest ich mniej w okresie po doktoracie (10 publikacji vs 18 publikacji oryginalnych i opisów przypadków). To prawidłowy rozwój samodzielnego pracownika naukowego. Łącznie daje to na wskazany dzień blisko 14 miesięcy temu: 27 prac oryginalnych, 3 opisy przypadków, 3 prace przeglądowe. Świadczy to wystarczającym, moim zdaniem, dorobku naukowym do osiągnięcia statusu samodzielnego pracownika naukowego.

Cytowania według bazy **WoS** wynosiły ponad rok temu **58**, bez autocytowań **48**, podobne parametry wg bazy **SCOPUS** to odpowiednio **62** oraz **50**. Przy tak stosunkowo niskich cytowaniach, trudno spodziewać się wysokiej wartości parametrycznej **indeksu Hirscha** i rzeczywiście wynosi on **4** w obu bazach.

Jest to jedyny słaby element tego postępowania habilitacyjnego, biorąc pod uwagę, że wiele rad naukowych polskich instytucji medycznych przyjmowało arbitralnie w swoich wewnętrznych regulaminach nieco wyższe wartości indeksu Hirscha jako progowe do usamodzielniania naukowego. Dla niżej podpisanego recenzenta nie jest to jednak powód, który miałby zaburzyć moją pozytywną ocenę dorobku Habilitantki, bowiem:

- jestem świadomy, że recenzuję dorobek w którym potencjalnie najlepsze, najciekawsze, niosące ze sobą wysoki potencjał cytowalności prace (prace nr 4,5 i 6 cyklu habilitacyjnego) ukazały się w latach 2021-22, nie miały więc jeszcze odpowiednio długiego „czasu ekspozycji” dla zwielokrotnienia wspomnianych indeksów bibliometrycznych

- recenzuję dorobek zabiegowca, chirurga naczyniowego, a więc przedstawiciela dziedziny medycznej w Polsce o stosunkowo słabych indeksach bibliometrycznych, słabych IF pism wiodących i małej cytowalności polskich chirurgów naczyniowych – uwagę taką mogę pozwolić sobie poczynić jako kardiolog

Wersja 2 poprawiona recenzji - dodaję: jednocześnie, gdyby ktoś nie rozumiał sformułowanych powyżej opinii, przypominam, że podane we wnioskach o wszczęcie postępowania awansowego dane naukometyczne nie mogą stanowić kryterium oceny dorobku naukowego Kandydata, a są jedynie SWOBODNĄ OCENĄ RECENZENTA.

Podsumowując, ważne prace Habilitanta nie mają dostatecznie długiego „czasu ekspozycji”, aby być już szeroko cytowane. Nie traktuję tego jako zarzutu i pozytywnie oceniam wartość dorobku naukowego, a zwłaszcza jego kumulację po doktoracie.

Oceniając zatem dorobek naukowy jedynie bibliometrycznie jest to, moim zdaniem, wystarczająco udokumentowany. Moja ocena tego dorobku jest pozytywna, przy wszystkich uwagach, które sformułowałem powyżej, zwłaszcza tych dotyczących cytowań i indeksu Hirscha.

Podsumowując, nie tylko ocena samego dzieła habilitacyjnego, ale również dorobek naukowy wystarczający jest na tym etapie do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu.

Analiza merytoryczna

Dorobek naukowy Habilitanta poza dziełem habilitacyjnym koncentruje się na kilka nurtach badawczych, takich jak:

- Badania w zakresie receptorów alfa- i beta-adrenergicznych mięśniówki ściany aorty, publikowane bardzo dobrze m.in. w J Physiol Pharmacol 2012, Folia Biol 2013 – szczególnie ujęty mnie rzadkie w piśmiennictwie analizy interakcji z podtypami receptora alfa-1: A, B i D. Do tych zagadnień wraca obecnie farmakologia kliniczna i kardiologia
- Badania nad aktywnością bioelektryczną aorty brzusznej na modelach zwierzęcych publikowane m.in. na łamach Acta Veter
- Badania wpływu agonistów i antagonistów receptora alfa-2 na kurczliwość mięśni aorty brzusznej w modelu królika
- Badania nad model tętniaka aorty brzusznej w modelu świni
- Badania biomechaniczne ścian aorty brzusznej publikowane w monografiach naukowych wydawanych przez prestiżowe niemieckie wydawnictwo Springer-Verlag
- Badania dotyczące obecności Chlamydia pneumoniae w ścianie tętniaka aorty brzusznej – będące pokłosiem zrealizowanej i wyróżnionej rozprawy doktorskiej, również po doktoracie opisywane (2011) w niemieckich monografiach naukowych „Chirurgie der abdominalen und thorakalen Aorta” Springer-Verlag, Berlin, 2011
- Badania spoza tematyki habilitacyjnej i pokrewnej, dotyczące opieki paliatywnej, geriatrycznej, trudno gojących się ran, odleżyn i

oparzeń, publikowane w postaci rozdziałów w opracowaniach monograficznych takich jak „Holistyczny wymiar współczesnej medycyny”

Podsumowując, analiza merytoryczna dorobku naukowego Habilitanta poza cyklem habilitacyjnym, wskazuje na istotny rozwój po uzyskaniu doktoratu, a także – rzadko spotykaną – koherentność zainteresowań badawczych. Oceniając ten dorobek merytorycznie stwierdzam, że Habilitant osiągnął wystarczającą samodzielność naukową.

Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego oraz współpracy naukowej

Dr med. Willy Hauzer ukończył studia lekarskie na Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu w 1999 roku. Specjalizację z dziedziny chirurgii ogólnej uzyskał w 2008 roku, a z chirurgii naczyniowej w 2011 roku. W 2009 roku pod opieką prof. Wojciecha Witkiewicza uzyskał stopień doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy „Chlamydia pneumoniae w etiopatogenezie tętniaka aorty brzusznej”. Pracę obronił z wyróżnieniem i nagrodą. W latach 2007-19 był pracownikiem Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Wrocławiu, asystentem na tamtejszym Oddziale Chirurgii Ogólnej i Naczyniowej.

W swojej działalności naukowej podejmował liczne współprace międzyośrodkowe (wykaz 8 podmiotów w autoreferacie), pełnił również rolę badacza w projekcie WROVASC – Zintegrowane Centrum Medycyny SercowoNaczyniowej, współfinansowanego przez Unię Europejską (wartość projektu 56,7 mln PLN). Był również grantobiorcą innych, statutowych grantów badawczych w Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, jak i grantów KNOW (Krajowy Naukowy Ośrodek Wiodący). Uczestniczył w licznych konferencjach naukowych krajowych i międzynarodowych (wykaz konferencji w autoreferacie). Prowadził działalność szkoleniową w zakresie ultrasonografii duplex doppler, w zakresie opieki dydaktycznej: opiekował się rezydentami z chirurgii ogólnej w latach 2009-19, był współopiekunem Studenckiego Koła Naukowego Chirurgii Ogólnej i Naczyniowej wrocławskiej uczelni medycznej. Znany jest od lat jako biegły sądowy z zakresu chirurgii ogólnej i naczyniowej.

Jest członkiem licznych polskich i zagranicznych towarzystw naukowych, lekarskich z dziedziny chirurgii i chirurgii naczyniowej. Był współorganizatorem posiedzeń Oddziału Dolnośląskiego Towarzystwa Chirurgów Polskich w 2023 roku. Aktywnie udziela się jako recenzent prac naukowych, także w pismach z listy

filadelfijskiej: J Clin Med., J Pers Med., Front Neurol, Int J Environ Res Public Health, J Vasc Surg, Int J Gen Med.

Odbył również staż naukowy zagraniczny /gastrointestinal surgery with conventional and laparoscopic techniques/ w Davos, Szwajcaria, w 2008 roku. W 2014 roku odznaczony został Brązowym Krzyżem Zasługi.

Podsumowując tę część recenzji stwierdzam, że dr med. Willy Marek Hauzer ma wystarczające doświadczenie zawodowe, dydaktyczne i organizacyjne, aby rozpocząć nowy okres działalności lekarskiej w charakterze samodzielnego pracownika naukowego. Powyżej oceniane sfery aktywności – jak na chirurga pracującego obecnie w prywatnej klinice – ocenić należy wysoko. Wyjątkowa przewlekłość recenzowanego postępowania habilitacyjnego (recenzję sporządziłem 29.03.2024, a informacje z referatu poświadczane są podpisem Habilitanta z datą 22.04.2023) każą również przypuszczać, że kolejny rok działalności lekarskiej Kandydata wniósł następne przykłady na jego aktywność i poszerzanie doświadczeń zawodowych.

UWAGA do poprawianej recenzji: w piśmie RN-BM/656/2024 z dnia 18.04.2024 Przewodnicząca Rady Dyscypliny Nauki Medyczne prof. dr hab. Agnieszka Hałoń stwierdziła: „opinie i sformułowania Pana Profesora zawarte w recenzji, a dotyczące terminów i kolejnych etapów postępowania nie do końca, w mojej opinii, są słuszne, uprzejmie proszę o ponowne zapoznanie się z całą dokumentacją i prześledzenie toku postępowania. Najpewniej nie uwzględnił Pan Profesor w swojej ocenie faktu niewyrażenia zgody na przeprowadzenie tego postępowania przez Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy UMK w Toruniu, czego w swojej terminowości nie uwzględniła Ustawa, a co znacząco wydłuża proces”.

Uprzejmie informuję, że wszystkie te fakty te uwzględniłem i nie wycofuję się ze swojej opinii. Rozumiem przesłanki wydłużenia tego postępowania i uwagi sformułowane powyżej odnoszą się do jego całości. Podzielam również opinię Pani Profesor, że ustawa nie przewiduje w swoich zaleceniach dotyczących terminowości takiej sytuacji. Ale nadal sądzę, że postępowanie to trwa wyjątkowo długo, a proces mógłby przebiegać o wiele sprawniej. Dalszą egzemplifikacją mojej opinii jest chociażby odesłanie mi i nieprzyjęcie recenzji habilitacyjnej po miesiącu od jej otrzymania. Nie jest to już wina CM w Bydgoszczy w Toruniu. Zdumiony jestem również formą listu Pani Przewodniczącej – nie spotkałem się dotąd (zarówno jako recenzent postępowań habilitacyjnych, jak i były Przewodniczący Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego) z cenzurowaniem

nadesłanych recenzji habilitacyjnych, uważam to za naruszenie procedur i dobrych obyczajów akademickich.

Wniosek końcowy

Recenzja powinna zawierać ocenę osiągnięcia naukowego Habilitanta będącego podstawą wniosku oraz aktywności naukowej Kandydata, zgodnie z wymogami określonymi w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy, czego dokonałem powyżej. Aktualna podstawa ustawowa wskazana jest w preambule recenzji – Ustawa z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym I nauce (Dz.U.2023.742 t.j.)

Biorąc pod uwagę moją pozytywną ocenę osiągnięcia naukowego, wystarczającą do awansu ocenę aktywności naukowej, a także korzystną dla Habilitanta ocenę innych branych pod uwagę elementów działalności, uważam, że osiągnięcia dra med. Willego Hauzera spełniają kryteria określone dawniej w art. 16 ustawy z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455, z późn. zm.), jak i obecnie w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2019 roku (Dz. U. z 2020 poz. 85 z późn. zmianami). Osiągnięcia naukowe Kandydata mają charakter oryginalny, dorobek naukowy Habilitanta świadczy o konsekwentnym rozwoju ścieżki zawodowo-badawczej.

Wysokiej Komisji Habilitacyjnej przekazuję niniejszą recenzję, informując o zamiarze pozytywnego głosowania w trakcie jej obrad, a Habilitanta wypadłoby chyba w imieniu organów przeprowadzających to postępowanie przeprosić za jego wyjątkową przewlekłość, źle świadczącą o systemie awansów naukowych w Polsce i zarządzaniu tym systemem.

Nadal podkreślam, że wniosek do Rady Doskonałości Naukowej w sprawie tej habilitacji wpłynął 22.04.2023 roku (sic!). Będę z ciekawości obserwował z jaką datą nadany będzie stopień doktora habilitowanego, bowiem intuicyjnie sędzę, że będzie to casus do szerszej dyskusji o funkcjonowaniu rad naukowych i nadawaniu stopnia doktora habilitowanego w Polsce.

Ponieważ przy nieprzyjęciu pierwszej recenzji, Przewodnicząca Rady Dyscypliny Naukowej prof. dr hab. Agnieszka Hałoń napisała w piśmie przewodnim: „... **wszelkie uwagi dotyczące terminowości postępowania i prawidłowości jego przebiegu nie powinny być ujmowane w recenzji, a można je zgłosić Przewodniczącemu Komisji, Sekretarzowi lub poruszyć podczas posiedzenia Komisji Habilitacyjnej w celu ich wyjaśnienia**”, oświadczam, co następuje:

- Nieznane są mi przepisy prawne, które zabraniałyby Recenzentowi wyrażania swobodnych uwag dotyczących terminowości i prawidłowości przebiegu procesu, sam zresztą niezwykle ceniałem sobie takie uwagi, będąc Przewodniczącym Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i rekomenduję takie postępowanie również Pani Profesor
- Oczywiście, naturalnie, zgłoszę te uwagi również w trakcie posiedzenia Komisji Habilitacyjnej, dopilnuję aby znalazły się w protokole, powiadomię o nich również Radę Doskonałości Naukowej.

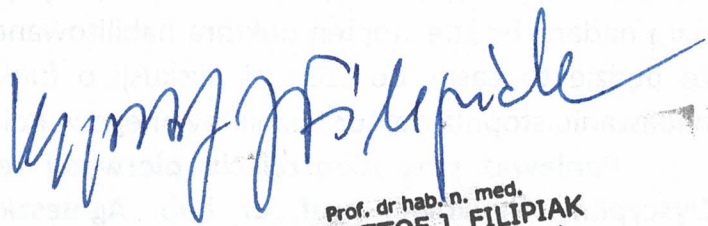
Ufam, że tym razem, po załączeniu tych wyjaśnień, przyjmą Państwo recenzję zgodnie z zasadami prawa. Recenzję wysłałem w tym samym dniu, w którym otrzymałem pismo nr RN-BM/656/2024

Drugą, poprawioną wersję wysłałem w tym samym dniu, w którym otrzymałem pismo nr RN-BM/772/2024 (15 maja 2024 roku), aby po raz kolejny nie opóźniać recenzowanego postępowania habilitacyjnego.

Ponieważ dwukrotne nieprzyjęcie mojej recenzji przez prof. Agnieszkę Hałoń interpretuję jako działanie o charakterze usilnego, nieuzasadnionego wywierania presji na recenzenta, niewłaściwego i niegrzecznego pouczenia go, celowego utrudniania i wydłużania postępowania, stosując się do wskazań Przewodniczącej, po raz drugi poprawiam pozytywną recenzję, ale o sytuacji tej poinformowałem w dniu dzisiejszym Radę Doskonałości Naukowej (rozmowa telefoniczna z Sekretarzem RDN – prof. dr. hab. med. Mansurem Rahnama-Hezavah), tak więc trzecią już recenzję w tym postępowaniu, wysłałem również do jego wiadomości.

prof. dr hab. n. med. dr h.c. Krzysztof J. Filipiak

specjalista chorób wewnętrznych
specjalista kardiolog specjalista
hipertensjolog specjalista
farmakologii klinicznej

Prof. dr hab. n. med.
KRZYSZTOF J. FILIPIAK
specjalista chorób wewnętrznych
specjalista hipertensjolog
farmakolog kliniczny
KARDIOLOG
9714796